

РЕШЕНИЕ

№ 689

гр. Горна Оряховица, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Н.-Петрова

при участието на секретаря Милена Гр. Димитрова
като разгледа докладваното от Красимира Ив. Н.-Петрова Гражданско дело
№ 20224120101552 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искове за установяване на вземания с правно основание чл.415,ал.1 във вр. чл.422,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

Ищецът „Водоснабдяване и канализация ЙОВКОВЦИ” ООД с ЕИК 104055066, със седалище и адрес на управление : гр. В. Търново, ул. „П. К. Яворов” № 30, представлявано от управителя Д.И.В., чрез пълномощник – адв. Т. Т. от ГАК, твърди в исковата си молба, че „В и К Йовковци” ООД гр. Велико Търново осъществява търговска и експлоатационна дейност по извършване на водоснабдяване, отвеждане и пречистване на отпадни води и канализация на територията на област Велико Търново. Заявява, че за отчетния период от 17.01.2017г. до 20.08.2018г. са приложими Общите условия за предоставяне на В и К услуги на потребителите от “В и К Йовковци” ООД гр. В. Търново, одобрени от ДКЕВР, с решение № ОУ-09 от 11.08.2014г. и публикувани в централен и местен ежедневник: “Новинар”, бр.196/21.08.2014г. и в-к “Янтра днес”, бр.178/18.09.2014г. Сочи, че съгласно чл.33 от ОУ, ВиК операторът издава ежемесечни фактури за стойността на количеството доставена питейна вода и услугите по пречистване и отвеждане на отпадни води, а съгласно ал.2 на същата разпоредба, потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30 – дневен срок след датата на фактуриране. Твърди, че за процесния отчетен период дължимата сума е 199,60 лв., в т.ч. главница 145,55 лв. и мораторна лихва 54,05 лв. Заявява, че за доставена вода и ползвани ВиК услуги, на ответника са издадени фактури, като ответникът не е заплатил дължимите суми за ползваните от него ВиК услуги в

срока по чл.33,ал.2 от ОУ. Заявява, че съгл. чл.44 от ОУ, за предоставяне на ВиК услуги на потребителите, за неплатените суми е начислена мораторна лихва. Посочва, че стойността на ползваната, но неплатена питейна вода и услуги по пречистване на отпадни води и канализация за абонатен № 72278 на ответника за обект, находящ се в гр. Г.О. ул..., по издадените фактури е, както следва: фактура № 0028288798/28.02.2017г., за отчетен период от 17.01.2017г. до 16.02.2017г., на стойност 11,42 лв., фактура № 0028365678/31.05.2017г., за отчетен период от 16.02.2017г. до 17.03.2017г., на стойност 11,42 лв., фактура № 0028441307/28.04.2017г., за отчетен период от 17.03.2017г. до 19.04.2017г., на стойност 11,42 лв., фактура № 0028522119/31.05.2017г., за отчетен период от 19.04.2017г. до 16.05.2017г., на стойност 10,75 лв., фактура № 0028611917/30.06.2017г., за отчетен период от 16.05.2017г. до 16.06.2017г., на стойност 15,36 лв., фактура № 0029174738/29.12.2017г., за отчетен период от 16.06.2017г. до 15.12.2017г., на стойност 10,75 лв., фактура № *****/31.01.2018г., за отчетен период от 15.12.2017г. до 16.01.2018г., на стойност 9,22 лв., фактура № 0029355269/28.02.2018г., за отчетен период от 16.01.2018г. до 19.02.2018г., на стойност 9,22 лв., фактура № 0029444646/30.03.2018г., за отчетен период от 19.02.2018г. до 19.03.2018г., на стойност 9,22 лв., фактура № 0029530286/30.04.2018г., за отчетен период от 19.03.2018г. до 18.04.2018г., на стойност 9,22 лв., фактура № 0029618815/31.05.2018г., за отчетен период от 18.04.2018г. до 21.05.2018г., на стойност 9,22 лв., фактура № 0029710767/29.06.2018г., за отчетен период от 21.05.2018г. до 19.06.2018г., на стойност 9,22 лв., фактура № 0029804158/31.07.2018г., за отчетен период от 19.06.2018г. до 19.07.2018г., на стойност 9,22 лв., и фактура № 0029898052/31.08.2018г., за отчетен период от 19.07.2018г. до 20.08.2018г., на стойност 9,89 лв., всичко на обща стойност 145,55 лв. – главница, върху която е начислена лихва за забава в общ размер от 54,05 лв. Заявява, че потребителят е поел задължение към оператора за плащане на всяка фактура до 30 дни след датата на издаване, като до момента не са платени нито една от цитираните по-горе фактури и потребителят изпада в състояние на неизправност поради неизпълнение на поети задължения. Посочва, че е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на осн. чл. 410 ГПК, образувано е ч.гр.д. 791/2022г. на ГОРС. Заявява, че основателността на предявените иски се обуславя от съществуването на договор за доставка на питейна вода, пречистване на отпадните води и канализация - продажба по смисъла на чл.183 от ЗЗД, по силата на който ищецът като продавач - доставчик е доставил процесното количество вода и е извършил за цитирания период останалите услуги- факти, установени от карнетните листи и фактури. Счита, че в качеството си на купувач, ответникът е приел доставката и услугата, но не е заплатил цената и е в неизпълнение на основното си договорно задължение по чл.200 от ЗЗД, заради което предпоставките за ангажиране на гражданската му отговорност по чл.79,ал.1,пр.1 от ЗЗД - принудително събиране на дължимото на кредитора, заедно с обезщетение за вреди от забава, са налице. Сочи, че във връзка с подаденото от ответника възражение, продължаващо незаплащане за ползваните от него В и К услуги в срока по чл.32,ал.2 от ОУ и с оглед дадените от съда указания, се предявява в срок настоящия иск.

Моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че претендираната сума, за която е издадена Заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 791/2022г. на ГОРС,

представляваща получени, но незаплатени доставки на питейна вода и пречистване от 17.01.2017г. до 20.08.2018г., общо в размер на 199,60 лв., в т.ч. главница – 145,55 лв. и мораторна лихва – 54,05 лв., както и лихва за забава от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК до окончателното изплащане, и направените в заповедното производство разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса, са дължими от ответника. Моли съда да му присъди направените в настоящото производство разноски.

В срока по чл.131 от ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от ответника З. М. Н. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес : град Г.О ул..., с друг известен адрес : гр. Г.О. ул..., призована чрез залепване на уведомление по реда на чл.47 от ГПК.

По делото е постъпил писмен отговор от адв. Т. М. от ВТАК, назначена за особен представител на ответника на основание чл.47,ал.5 от ГПК. Особеният представител заявява, че към настоящия момент липсват доказателства за това на ответницата да са доставени и да са консумирани в притежавания от нея недвижим имот ВиК услуги в обема и през периодите, за които ищецът претендира заплащане и е съставил фактури. Счита, че липсват доказателства за това сумите по издадените фактури за процесния период представляват ли стойност на вода, която е консумирала именно от ответницата и то по редовен месечен отчет за реално потребление. Възражава, че не са представени и доказателства ответницата да има качеството на собственик или ползвател на обекта, за който е начислено потребление, за да са приложими към нея сочените в исковата молба общи условия, нито пък е представен индивидуално сключен договор между страните, от който да е възникнала облигационна връзка между тях.

Твърди, че представените фактури за потреблението в процесния обект за целия предходен период сочат служебно начисление, а не реално отчитане на потребление и показания на водомера, като няма никаква яснота на какъв принцип е определян месечният размер на начислението, както и какви са причините за това.

Независимо от горното, въвежда възражение, че по отношение на претендираните вземания е изтекла предвидената в закона погасителна давност. Сочи, че задълженията към доставчика на процесната услуга се явяват периодични плащания по смисъла на ЗЗД и се погасяват с изтичането на 3-годишна давност.

Посочва, че при неоснователност на главния иск, такъв се явява и акцесорният за заплащане на начислена законна лихва върху главницата.

Моли съда да остави без уважение исковата претенция, поради неоснователност и недоказаност, при съобразяване с въведените в настоящия отговор оспорвания.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235,ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приетите по делото писмени доказателства - справка за консумация, изд. на 16.09.2022г., справка за консумация, изд. на 13.10.2022г., ищецът „ВиК Йовковци” ООД гр. Велико Търново е издал за получател З. М. Н., по партида (абонатен номер) № 722787, за

обект, намиращ се в град Г.О. ул..., за периода от 17.01.2017 г. до 20.08.2018г., 14 броя фактури, подробно описани по-долу, на обща стойност 145,55 лв., всички за доставени питейна вода и ВиК услуги, при извършен отчет за горепосочения адрес на потребление.

С покана за доброволно плащане № 44504 от 07.01.2021г., невръчана на ответницата поради непотърсването ѝ, ищецът е поканил Н. в 15-дневен срок от получаване на тази покана да му заплати суми за консумирана питейна вода и лихва за забава на обща стойност 186,40 лв. по издадени 14 броя фактури за абонатен номер 72287, за периода 17.01.2017г. – 20.08.2018г.

Страните не оспорват факта, че ответницата не е заплатила на ищеца претендираните суми по процесните 14 бр. фактури.

Съдът е приел за безспорни в настоящото производство фактите, че е образувано ч. гр.дело № 791/2022г. по описа на ГОРС, по което е издадена Заповед № 416/19.05.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, в полза на заявителя „Водоснабдяване и Канализация Йовковци” ООД гр. Велико Търново, против длъжника З. М. Н. с ЕГН *****, за следните суми : – сумата от 145.55 лв., представляваща общата стойност на доставена и ползвана питейна вода и ползвани услуги „пречистване на отпадни води и канализация”, за обект, намиращ се в гр. Г.О. ул..., за периода от 17.01.2017г. до 20.08.2018г., по абонатен № 72278 – вземания по фактури, както следва: фактура № 0028288798/28.02.2017г. /11.42 лв./, фактура № 0028365678/31.03.2017г. /11.42 лв./, фактура № 0028441307/28.04.2017г. /11.42 лв./, фактура № 0028522119/31.05.2017г. /10.75 лв./, фактура № 0028611917/30.06.2017г. /15.36 лв./, фактура № 0029174738/29.12.2017г. /10.75 лв./, фактура № *****/31.01.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029355269/28.02.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029444646/30.03.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029530286/30.04.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029618815/31.05.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029710767/29.06.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029804158/31.07.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029898052/31.08.2018г. /9.89 лв./, заедно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 10.05.2022г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от 54.05 лв., представляваща лихва за забава върху главницата, за периода : считано 30 дни след датата на фактурата на всяко вземане до подаване на заявлението в съда, сумата от 25.00 лв., представляваща направените разноски в заповедното производство за държавна такса, както и сумата от 150.00 лв., представляваща направените разноски за юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство. Безспорни са и фактите, че цитираната заповед за изпълнение на парично задължение е връчвана на длъжника по реда на чл.47 от ГПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи :

Предявените иски с правно основание чл.415,ал.1 във вр. чл.422,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 и чл.86 от ЗЗД, са допустими. За ищеца е налице правен интерес от предявяване на исковите за установяване съществуването на вземанията, за които е издадена Заповед № 416/19.05.2022г. по ч. гр. дело № 791/2022г. по описа на ГОРС, като искът е предявен надлежно в срока по чл.415,ал.4 във вр. ал.1 от ГПК.

Разгледани по същество, предявените искове се явяват неоснователни и недоказани.

Съдът приема за доказани твърденията на ищеца, че между него и ответника З. Н. е налице облигационна връзка, възникнала по силата на договор за доставка и продажба на вода и ВиК услуги, по партида, заведена на нейно име, за абонатен № 72278, съгласно договор за продажба и доставка на вода и ВиК услуги, през периода отот 17.01.2017г. до 20.08.2018г. по гореописаните фактури № 16137, за обект, находящ се в град Г.О. ул..., и ответницата е вписана в документите за редовен отчет на ищцовото дружество като собственик на процесния имот и абонат на „ВиК Йовковци“ ООД, респ. същата се явява потребител на питейна вода и ВиК услуги по пречистване на отпадни води и канализация за сочения имот, по смисъла на чл.2,ал.1,т.1 от Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор „ВиК Йовковци“ ООД гр. Велико Търново.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства (заверени преписи от справки за консумация на абонат за потребител З. Н., покана за доброволно изпълнение), в случая се обосновава извод, че по силата на сключения между тях договор ищецът е предоставил на ответника и потребителят З. Н. е получила от „ВиК Йовковци“ ООД гр. В. Търново, и е ползвала /лично или чрез друго лице, обитаващо имота,/ вода и ВиК услуги в обект на потребление с абонатен № 72278, находящ се на горепосочения адрес, през период на потребление от 17.01.2017г. до 20.08.2018г., за който период са издадени процесните 14 броя фактури. При тези факти, в случая се обосновава извод, че за ответницата е възникнало задължение, по силата на сключения с ищцовото дружество договор за доставка и продажба на вода и ВиК услуги, да плати цената на реално доставените ѝ от ищеца и ползвани от нея стоки и услуги в горепосочения обект на потребление за процесния период, всичко на стойност 145,55 лв., при условията и по начина, визирани в договора.

В срока по чл.131 от ГПК, обаче, с писмения отговор на исковата молба, особеният представител на ответника предявява възражение за погасяване по давност на претендираните парични вземания за главница и начислената върху тях лихва за забава, на основание чл.111,б.,в“ от ЗЗД - поради изтичане на 3-годишна давност, което съдът намира за основателно. Съгласно разпоредбата на чл.111,б.,в” от ЗЗД, с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за лихви и за периодични плащания, каквито са и претендираните от ищеца парични вземания. Видно от данните по делото, ищецът сочи и признава неизгодните за него факти, че падежите за плащане на процесните фактури са настъпили съответно на 28.03.2017г., 30.04.2017г., 28.05.2017г., 30.06.2017г., 30.07.2017г., 29.01.2018г., 28.02.2018г., 28.03.2018г., 30.04.2018г., 30.05.2018г., 30.06.2018г., 29.07.2018г., 31.08.2018г. и 30.09.2018г. Видно от писмените материали по ч.гр.дело № 791/2022г. по описа на ГОРС, в случая заявлението за издаване на заповед е подадено от на „ВиК Йовковци“ ООД и е входирано в ГОРС на 10.05.2022г. (клеимо от куриер от 09.05.2022г.), като към посочената дата е изтекъл изискуемият тригодишен срок по чл.110,б.,в”,пр.2 и 3 от ЗЗД, поради което вземането за главница за потребени питейна вода и ВиК услуги на стойност 145,55 лв., както и вземането за мораторна лихва, представляващо сбор от парични задължения за начислена законна лихва за забава върху тези парични вземания за главница,

считано за периода до 10.05.2022г., на обща стойност 54,05 лв., по процесните 14 броя фактури, издадени от 28.02.2017г. до 31.08.2018г., са погасени по давност.

Предвид изложеното дотук, съдът приема, че исковете по чл.415,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 от ЗЗД и чл.86,ал.1 от ЗЗД се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени като такива поради погасяването им по давност.

При този изход на делото, с оглед задължителното тълкуване на закона, дадено в т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълк. дело № 4/2013г. по описа на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл.415,ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Предвид изхода по настоящия спор - отхвърляне изцяло на ищцовата претенция като неоснователна, съдът счита, че претенциите на ищеца по чл.78,ал.1 от ГПК се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени като такива, както в частта им за присъждане на сумата 25 лв., представляваща разноски за платена държавна такса, и сумата 300 лв. – разноски за адвокатско възнаграждение в заповедното производство, общо 325 лв., така и по отношение претенцията на ищеца за присъждане на направените в настоящото съдебно производство съдебни разноски за доплатена държавна такса в размер на 75 лв., за платено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв., както и за възнаграждение на особен представител - 400 лв., общо 775 лв.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл.415,ал.1 във вр. чл.422,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 и чл.86 от ЗЗД, предявени от **„ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ ЙОВКОВЦИ” ООД с ЕИК 104055066**, със седалище и адрес на управление : град Велико Търново, улица „П. Яворов” № 30, представлявано от управителя Д.И.В., чрез процесуалния си представител – адвокат Т. Т. от ГАК, с които се претендира да бъде прието за установено по отношение на **З. М. Н. с ЕГН *******, с постоянен и настоящ адрес : град Г.О. ул..., с друг известен адрес: гр. Г.О. ул..., **СУМАТА от 145,55 лв. /сто четиридесет и пет лева и петдесет и пет стотинки/**, представляваща общата стойност на доставена и ползвана питейна вода и ползвани услуги „пречистване на отпадни води и канализация”, за обект, намиращ се в гр. Г.О. ул... за периода от 17.01.2017г. до 20.08.2018г., по абонатен № 72278 – вземания по фактури, както следва: фактура № 0028288798/28.02.2017г. /11.42 лв./, фактура № 0028365678/31.03.2017г. /11.42 лв./, фактура № 0028441307/28.04.2017г. /11.42 лв./, фактура № 0028522119/31.05.2017г. /10.75 лв./, фактура № 0028611917/30.06.2017г. /15.36 лв./, фактура № 0029174738/29.12.2017г. /10.75 лв./, фактура № *****/31.01.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029355269/28.02.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029444646/30.03.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029530286/30.04.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029618815/31.05.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029710767/29.06.2018г. /9.22 лв./, фактура № 0029804158/31.07.2018г. /9.22

лв./, фактура № 0029898052/31.08.2018г. /9.89 лв./, **заедно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 10.05.2022г. до окончателното изплащане на вземането, както и **СУМАТА от 54,05 лв. /петдесет и четири лева и пет стотинки/**, представляваща мораторна лихва за забавено плащане на сумите по горепосочените фактури, считано за периода от 30 дни след датата на всяка от тези фактури до 10.05.2022г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 416/19.05.2022г. по ч. гр. дело № 791/2022г. по описа на ГОРС, като **НЕОСНОВАТЕЛНИ поради погасяването им по давност съгласно чл.111,б.“в“,пр.2 и 3 от ЗЗД.**

ОТХВЪРЛЯ претенцията по чл.78,ал.1 от ГПК, предявена от „Водоснабдяване и Канализация Йовковци” ООД с ЕИК 104055066, чрез процесуален представител – адв. Т. Т. от ГАК, за заплащане от ответника З. М. Н. с ЕГН ***** на общата сума от 325 лв. /триста двадесет и пет лева/, представляваща разноски за платена държавна такса и за адвокатско възнаграждение в заповедното производство, както и за сумата 775 лв. /седемстотин седемдесет и пет лева/, представляваща разноски за доплатена държавна такса, за платено адвокатско възнаграждение и за възнаграждение на особен представител в исковото производство, като **НЕОСНОВАТЕЛНА.**

Решението подлежи на въззивно обжалване от страните, в двуседмичен срок от връчването му, пред Великотърновски окръжен съд.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____